

روایی و ناروایی

دکتر عباس افراه

پشتیبانی مالی از کنگره ها و همایش ها، از سوی پزشکان و پیراپزشکان، سهم خواری است

چند سالی است، به بهانه های کنگره و همایش های علمی، بنگاهی ناروا پا گرفته است که چهره ی پاکیزه ی پزشکی را دگرگون کرده است. این بنگاه دوسو دارد، یک سویش در دست کسانی است که برپا کننده ی همایش ها هستند که به ناروا هزینه های همایش از سوی دوم می ستانند. با این کارهم برای خود روایی و اعتبار بدست می آورند، و هم شاید ته کیسه ای نیز برای گروه خود می اندوزند. ناروایی گروه دوم بسیار بیشتر است. و برآستی نمای راستین "پرداخت حق حساب" برای گرفتن بیمار است. پشتیبانان و یا اسپانسرهای این گونه همایش میلیون ها تومان، پرداخت می کنند که خریداران بیشتری برای مرکز خود بدست آورند. این پدیده ی دارای پیامدهای زشت و ناگواری است که در سال های نه چندان دور، آشکار می شود. این همکاران با پرداخت این پول های کلان، جای برای هیچگونه شکوه و گلایه ی همکاران کم درآمد را در باره ی کم بودن تعرفه ها نمی گذارد. دیگر این که برخی از همکاران نمک گیر شده هم شاید برای خوردن نمک بیشتر و یا سپاسگزاری از مهمان نوازی، با فرستادن ناروای بیماران به این مراکزها، جیب بیماران بی نوا را از کمترین اندوخته هایشان تهی می کنند. این پدیده روز به روز گسترده تر می شود. افسوس این روزها انجمن های پزشکی، به ریخت و پاش و اشرافیت گرایی گرایش پیدا کرده اند. برای نمونه برای انتخاب های انجمن پزشکان، سال های دورتر، همکاران همگی در یک سالن دانشگاه رایگان، با ساده ترین شیوه، گزینش ها انجام می شد. اما با مد کردن همایش های تازه که باید همراه با پذیرایی، شام یا ناهار نیاز به هزینه های چشمگیری دارد، اکنون، برخی از همکاران اگر "ضیافتی" در کار نباشد، چندان گرایشی برای رفتن به همایش ها (حتا برای تعیین سرنوشت خودشان باشد) ندارند. مهمانی ها هم از سوی برخی همکاران که به ژرفای ناروایی های این پدیده ها آگاه نیستند، پیشکش می شود. در این میان مسوولان دانشگاه ها، نه تنها از این پدیده های ناروا جلوگیری نمی کنند، گاهی هم تشویق می کنند. در این باره شاید خویشکاری نظام پزشکی باشد که باید بر همه ی همایش ها و کنگره ها دیده بانی کند.

